

①

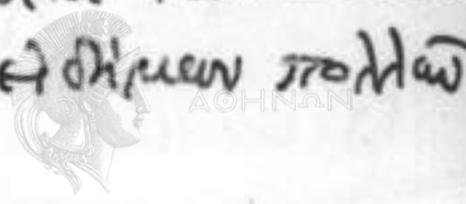
Ἀναστάσιος Ἰερής καὶ οἰκονόμος Ἀριστοβουλίου φέρεται
καθώς ἀφ' ἑαυτοῦ μωυγγώτισεν εἰς τὴν «κοινὴν διαλεκτὸν», βιβλίον
ἐξ ἑαυτοῦ τὸν ἐξῆς τίτλον: «Ἀπολογία τοποκριτικὴ συντεθει-
τα μὲν ἑλληνιστὶ ὑπὸ τινος φιλογενοῦ ἑλληνοῦ ἐπεξεργασ-
θεῖσα δεῦρ' εἰς τὴν κοινὴν διαλεκτὸν τῶν ἑλλήνων μετὰ τινων ση-
μειωμάτων ὑπὸ Ἀναστασίου Ἰερῆος ἢ οἰκονόμου τῶν Ἀρι-
στοβουλίου, τῶν ἐπὶ τῶν θεσσαλικῶν Τεμεσσῶν κειμένη παρ' αὐτοῦ καὶ
ἰδίᾳ δαπάνη ἐξεδόθη χάριν τῶν ὁμογενῶν. Δι' ἐπιστασίας
Σουρῖδουτος Πρεβέτου Ζακυνθίου: ἐν Τριεστίῳ, ἐν τῇ Τυπογρα-
φίᾳ Γάσπαρος Βαίς 1814.»

Ταῦτ' Ἀναστασία προτάσσεται εὐσεβήτως εὐρὺ ἐν Τριεστίῳ
ἑλληνικῶν «ἀσθηρότητα» καὶ ἑτέρα εὐρὺ τὸν ἀναγιώστα. Ἐκ

τῶ ἢ αὐταῖς λεγομένων φησὶν ὅτι ὁ Ἀναστάσιος δεκτῆσεν ἐφ-
ημέριος τῆς ὑπὸ ἀνω ἀδελφότητος ἐν τῷ ναυῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐπὶ
πενταετίαν, καὶ ὅτι ὅτε ἔγραψεν αὐτὰς (5 Ἀπριλίου 1814) εἰρή-
σκατο ἐν Περσῇ.

Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖ ἀπαιτήσεις εἰς τὸν σκοροφανήσαντος τοῦ ἑλληνικῆ
ἱεροῦ ἀββᾶν « Κομπαγνὼν » καὶ « Βερθόλου ». Ἄλλ' ὁ κύριος σκοπὸς
ἔστιν κατὰ τὸν Ἀναστάσιον « πρὸς ὠφέλιαν κατὰ τὸ γένος καὶ ἕκα-
στος ὅστις τὸ ἀναγνώσῃ, δεξείη καρπὸν ὠφελείας εἰς αὐτὸ. Τούτων
διὰ μανδάνη τὰ ἰδιώματα τῶν παιδαγωγῶν ἢ νέων σοφῶν τοῦ γένους
ἡμεῶν, ἵνα τὰ συγγραμματα αὐτῶν ἀπὸρ κατέλιπον, I ». Διαμετεῖται
δὲ εἰς ἑστὰ μέρη: προόδογον, ἀπολογία, τμήμα Α', Β', Γ', Δ' καὶ ἐπίλογον.
Τὸ πρῶτον Α' ἀπερᾶται: περὶ ἑλληνικῆς σοφίας, παιδείας καὶ ἀρετῆς ἀκμασάντων
ἐν τοῖς χρόνοις Ἀσσυρίων, Μήδων, Περσῶν καὶ Μακεδόνων. Τὸ Β' περὶ ἑλληνικῆς σοφίας

Ἔσονται δὲ καὶ τὸ βιβλίον ἀναπερματᾶσαι εἰς τὴν μνήμην ὅλα τὰ διδάσκα-
λικά μαθήματα, ἵνα κέρμει τὸν ἀναγνώστην νὰ γινῆται εἰδημεν πολλῶ
πραγματῶν.»

(2)

ἄνω ἐν τοῖς χρόνοις τῶν αυτοκρατορῶν Ρωμαίων, Βαλαμψάνων, τὸ
τ' περὶ Βαδύνων Βαλαμψάνων κατὰ τὴν χρόνον τῶν Βυζαντινῶν
αυτοκρατορῶν, τὸ δε' δ' περὶ Βαδύνων εὐδοκίμωνος ἑσπέρου,
καὶ οὐκ ἔστι εὐδοκίμωνος εἰς Ὀδυμαντικῆς δεσποτίας.

κατὰ τὰ ἐν τῷ προλόγῳ λεγόμενα τὸ βιβλίον τοῦτο « δὲ τι τυπωθῆ
μετὰ ταῦτα ἢ ἐς τὴν ἰσαβηκὴν δαλκκτον ὑπὸ τὸ ὄνομα Σουρῖδου
Παβέτου Ζακυνθίου ».

Κατὰ Πλίνην - Μέξαν (ἑλλην. Βιβλ. Α' 128) συγγραφεὺς τῶ βιβλίου
Ἄπολογία ιστορικοκριτική εἶναι ὁ Λαυδοβίκος Σωτήρις.

Ἐν σ. λυγμὶ παρατίθεται «Στίχοι γαμβρικοί εἰς
τοὺς ἀναγνώστας» τὸ ὄλον 20, ἃ ἔχει τῶν ὁποίων προσέθε-
ται :: «Τοῦ ἑκδοῦν Ἄν: Ἰερ: οἰκ: πατῆρ Νικολάου Ἀμπελακώ-
του»

